

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034110095472.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Det XV. Capittel Johannis.

Jeg er it ret Vintræ/ oc min Fader er en Vingaards mand. Huer Quist paa mig/ som icke bær Fruct/ skal hand bort tage/ Oc huer som bær fruct/ skal hand rense/ at hand skal bæere meere Fruct. I ere nu reene/ for det Ord skyld/ som ieg taledede til eder. Bliffuer i mig/ oc ieg i eder. Lige som Quisten icke kand bæere Fruct aff sig self/ || vden hand bliffuer paa Vintræet/ Lige saa oc icke I/ vden I bliffue i mig.

Jeg er Vintræet/ I ere Quistene. Huo som bliffuer i mig/ oc ieg i hannem/ hand bær megen fruct. Thi vden mig kunde I inted giøre. Huo som icke bliffuer i mig/ Hand skal 164 bortkastis som en Quist/ oc visne/ oc mand sancker dem/ oc kaster dem i Ilden/ at brende.

Der som I bliffue i mig/ oc mine ord bliffue i eder/ da skulle I bede huad i ville/ oc det skal vederfaris eder. Der vdi || skal min Fader æris/ at I bæere megen Fruct/ oc bliffue mine Disciple.

Lige som min Fader elsker mig/ saa elsker oc ieg eder. Bliffuer i min Kærlighed. Der som I holde mine Bud/ da bliffue I vdi min kiærlighed/ lige som ieg holder min Faders Bud/ oc bliffuer i hans kærlighed. Saadant taler ieg til eder/ at min Glæde skal bliffue i eder/ oc eders glæde skal bliffue fuldkommen. Det er mit Bud/ at I skulle elske huer andre. Lige som ieg elsker eder. Ingen haffuer større || kiærlighed end denne/ at hand lader sit Liff for sine Venner. I ere mine Venner/ der som I giøre huad ieg biuder eder. Jeg siger icke lenger/ at I ere Suenne/ Thi en Suend veed icke/ huad hans Herre giør. Men eder haffuer ieg sagd/ at I ere Venner/ Thi alt det som ieg hørde aff min Fader/ haffuer ieg kundgiort eder.

I haffue icke vdualt mig/ Men ieg vdualde eder/ oc sætte eder/ At I skulle gaa bort oc bæere Fruct/ Paa det/ om I bede Faderen om noget i mit Naffn/ at hand skal giffue eder det. ||

Det biuder ieg eder/ at i skulle elske huer andre. Der som Verden hader eder/ Da skulle I vide/ at hun hadede mig før end eder. Vaare I aff Verden/ da elskte Verden det hende tilhørde. Thi at effterdi I ere icke aff Verden/ men ieg vdualde eder aff Verden/ Der faare hader Verden eder. Tencker paa mit ord/ at ieg sagde eder: Suenden er icke større end hans Herre. Forfulde de mig/ de skulle oc forfølge eder. Holde de mit ord/ da skulle de oc holde eders. Men alt det skulle de || giøre eder for mit Naffns skyld/ Thi at de kiende icke Den som mig vdsende.

Der som ieg vaare icke kommen/ oc haffde sagd dem det/ da haffde de ingen Synd. Men nu kunde de intet finde paa/ at aarsage deris Synd met. Huo mig hader/ hand hader oc min Fader. Haffde ieg icke giort de Gierninger iblant dem/ 165 som ingen anden haffuer giort/ da haffde de ingen Synd. Men nu haffue de det seet/ Oc hade dog baade mig oc min Fader. Dog at det Ordsprock som er bescreffuet i || deris Low skal fuldkommie: De hade mig vden aarsage.

Naar Trøsteren kommer/ huilcken ieg skal sende eder fra Faderen/ Sandheds Aand/ som vdgaar fra Faderen/ hand skal vidne om mig. Oc I skulle ocsaa vidne/ Thi at I haffue veret hos mig aff begyndelsen.